

نقد فرمالیستی شعر «جنگل» از هوشنگ ابتهاج

محمد رضا نجفی^۱

۱. دانشجوی کارشناسی پیوسته‌ی آموزش زبان و ادبیات فارسی دانشگاه فرهنگیان شهید رجایی قزوین

چکیده

شعر درخشان «جنگل» با مضمون اجتماعی، سروده‌ی هوشنگ ابتهاج، در قالب نیمایی است. عاطفه‌ی اصلی شعر غم و اندوه برآمده از مرگ قهرمان در جامعه‌ای رنج کشیده است که لحنی ساده، صمیمی و سوزناک دارد. در این پژوهش با رویکردی فرمالیستی تلاش شده است تا چگونگی آفرینش و انتقال معنی شعر، در دو بُعد فکری و زیبایی‌شناختی، شرح داده شود. بررسی‌های انجام شده در این پژوهش نشان می‌دهد که انتخاب وزن و واژگان متناسب با محتوای شعر، اهمیت زیادی در مقبولیت این اثر دارد. همچنین تصویرهای متعادل و میزان استفاده‌ی درست از صناعات ادبی، منظومه‌ی معنایی منسجمی به وجود آورده است که نظر اهالی ادب را به خود جلب و آن را ماندگار کرده است.

واژگان کلیدی: ابتهاج، جنگل، زیبایی‌شناختی، فرمالیسم، قلمروی فکری